

Ιερά Μητρόπολις Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως
Ευλογημένο Καταφύγιο Άξιον Εστί

Κατασκήνωση Κοριτσιών Δημοτικού – Β' Περίοδος
Μακρυνίτσα 2026

Ύμνος της ομάδας «Ναζαρέτ»

Του ουρανού η Κυρία
Αλλάζει την πορεία το λόγο Του
έδωσε ο
Θεός
Εκείνη έγινε ο θρόνος
άντεξε τον πόνο
τι θα 'κανα χωρίς Χριστό;

Μικρή η Ναζαρέτ μα ανάστησε
Θεό και φίλο κι αδελφό, τι άλλο
θέλεις;
Ναζωραίος στο Σταυρό θυσία,
αγάπη
στάζει και Ζωή, Αυτός ό,τι
γυρεύεις

Γύρεψα τους ανθρώπους
περπάτησα σε δρόμους
περιπλανήθηκα
και Σε αρνήθηκα

Στη Ναζαρέτ γυρίζω
τα χνάρια να βαδίσω
στο ματωμένο δρόμο

Θεό ανταμώνω

«Απ' τον τόπο αυτό
Θα βγει κάτι καλό»;
Μα εκεί περπάτησες Εσύ
Είδα το ξύλο να σμιλεύει
στον ώμο να το παίρνει
και να προσφέρει τη ζωή

Μικρή η Ναζαρέτ...

Γύρεψα τους ανθρώπους...

Στη Ναζαρέτ γυρίζω...

Μένω 'δω μαζί Σου
διαλέγω το Σταυρό
όπου πας θα έρθω
Ανάσταση ποθώ

Γύρεψα τους ανθρώπους...

Στη Ναζαρέτ γυρίζω...

Ύμνος της ομάδας «Όρος Θαβώρ»

Ήταν βαρύ του εχθρού μας το κράτος
κι ήρθε ο Χριστός να σβήσει το λάθος
αυτό που αιώνες πονά!
Κι έτσι του ανθρώπου πήρε τη φύση
και απ' τα δεσμά του να τον αφήσει
αυτά που αιώνες κρατάν!

Πριν φτάσει ο καιρός
Σταυρό να ανεβεί,
μια γεύση απ' το Φως
του Υιού θα φανεί!

Στο Θαβώρ ανεβαίνει
τρεις μαζί μόνο παίρνει
γι' όλα αυτά που θα δούν δεν πρέπει
από το στόμα μην βγει ούτε λέξη!
Στο Θαβώρ θα βρεθούνε
και με Φως θα ενωθούνε
η Παλαιά κι η Καινή Διαθήκη!
Μεταμόρφωση για όλη την κτίση
στο Θαβώρ έχει αρχίσει!

Είναι ο Χριστός το Φώς στη ζωή μας
αν στα ψηλά ζητά η ψυχή μας
τα απλά και τα ταπεινά!
Κι απ' το Θαβώρ αυτό της καρδιάς μας
μείνε, Χριστέ μου, πάντα κοντά μας
εδώ η ζωή ξεκινά!

Να φτάσει ο καιρός
να ανθίσει η ψυχή
μια γεύση απ' το Φως
του Υιού να δεχτεί...

... Που Θαβώρ ανεβαίνει...

Ύμνος της ομάδας «Τιβεριάδα»

Πονάει η ψυχή
“Πεινάει” η ψυχή
η πίστη ψίχουλα, δε φτάνει
Από τα σύννεφα
μόνο το “Φως” περνά
Στο “Ελα” Του κανείς δε χάνει
Στο “Ελα” Του κανείς δε χάνει

Και στο κύμα ακόμα αν εσένα ακολουθώ
Θα γαληνέψει ο βοριάς και στη στεριά θα βγω
οι φουρτούνες είναι χάδι από τον ουρανό
έτσι χέρια απλώνεις να πιαστείς στον Θεό

Στην Τιβεριάδα μου
τότε και σήμερα
στο κύμα Σου πάνω διαβαίνεις
η πίστη μου πνίγηκε,
το κύμα αγρίεψε
Σταυρού η αγάπη με γυρεύει
Η αγάπη Του με περιμένει

Ύμνος της ομάδας «Όρος των Ελαιών»

Της προσευχής τη γωνιά
κράτησες Χριστέ Βασιλιά
Μέσα στην λάμψη να λουστείς
ψηλά ν' ανέβεις

Αναλαμβάνεσαι Εσύ
και φορτίο παίρνεις μαζί
στην ξενιτεμένη μου ζωή
πατρίδα δίνεις

Βλέπω τα καρφιά
χαρίσανε την αγκαλιά
κληρονομιά η Αγάπη μέσα στην καρδιά

Στο βήμα Σου πατώ
Αναστημένο Σε θωρώ
μόνη ποτέ, θεού παιδί έχω φρουρό

Της προσευχής την γωνιά...

Αναλαμβάνεσαι εσύ...

Το φόβο σταματά
όταν στη δόξα Του γυρνά
του Γολγοθά και του Σταυρού ο Βασιλιάς

Έγινε ο θεός
η στράτα για τον Ουρανό
Θάρρος να βρω τα χνάρια Του ν' ακολουθώ

Της προσευχής την γωνιά...

Αναλαμβάνεσαι εσύ...

Ύμνος της ομάδας «Βηθλεέμ»

Σ' ένα χωριουδάκι ξεχασμένο
ιστορία, πολύ, φορτωμένο
που τον κόσμο, δεν τον νοιάζει
κι ο θεός, κάτι, αλλιώς σχεδιάζει!
Πόσοι το 'δαν το Αστέρι
στης Μητέρας, του κόσμου, το χέρι
τον φιλάει, του μιλάει
να τη η δόξα του τόπου αυτού
η Βηθλεέμ του μικρούλη Χριστού!

Μέσα στο βράδυ κατάκοποι ήρθαν οι Μάγοι
πριν καταλάβουν, το φως είχε μπει στο σκοτάδι!
Πώς οι βοσκοί με μεγάλους σοφούς γίναν ένα,
το σύμπαν ζητά, να 'ρθει στου Χριστού τη γέννα!

Όλοι προσκυνήσαν και δακρύσαν
τον Μεσσία του κόσμου, γνώρισαν
«απεγράφη» ο λαός του, αλλά όλοι δεν είδαν το φως του
Πόσοι το 'δαν το Αστέρι
στης Μητέρας του κόσμου το χέρι
τον φιλάει, του μιλάει
να τη η δόξα του τόπου αυτού
η Βηθλεέμ του μικρούλη Χριστού!

Ύμνος της ομάδας «Γαλιλαία»

Όσοι τον λόγο Του ακούσαν καθισμένοι
στης Γαλιλαίας την ακροθαλασσιά
ήτανε, ξέχωρα, πολλοί ευλογημένοι
νά 'ρθουν αυτοί με τον Χριστό πιο κοντά!

Ήτανε βέβαια κι ο τόπος,
τα βλέμματα των μαθητών
κοίταζαν μέλλον κι όχι παρελθόν!
“Βάθαινε” η καρδιά στην πίστη
“χαμήλωνε” ο Ουρανός
πάνω στη Γαλιλαία των Εθνών!

Άκουγαν δώδεκα και πίστεψαν χιλιάδες
έγινε ο λόγος μοιρασμένος θησαυρός
στα βήματά Του περπατήσαν οι ψαράδες
αυτοί κι εμείς και οδηγός ο Χριστός!

Ήτανε βέβαια κι ο τόπος...

Νά 'ναι ο Χριστός μπροστά
να στρέφει να κοιτά
στον δρόμο του καλού
μη φύγουμε γι' αλλού!

Ύμνος της ομάδας «Γολγοθάς»

Τρεις Σταυροί στα ψηλά, δες στο
Γολγοθά...

... δυο ληστές κι ο Χριστός, πόσο
αταίριαστα!

Πού είναι τα Ωσαννά; Μία
βδομάδα δεν πέρασε!

Τον πονούν στο Σταυρό τέσσερα
καρφιά

μα το "πέμπτο καρφί" - η τόση
μοναξιά -

που από τους Δώδεκα εκεί,
μονάχα ένας απέμεινε!

Μα δίπλα η Παναγιά
που της τρυπά την καρδιά
Ρομφαία,
μα μπόρεσε, χώρεσε...

... τον πόνο όλης της Γης
σαν ο Χριστός της μιλάει
κι αυτή σιωπάει!
"Γύναι, ο υιός σου εδώ"
κι αυτή σαν Μάνα πονάει...
για μας πονάει!
... Ιδού η Μήτηρ μας!

Η ζωή με Χριστό είναι με
Σταυρό...

να φοράς στο λαιμό, όπλο
δυνατό,

στον Γολγοθά, μην ξεχνάς, πως
ξημερώνει Ανάσταση!

Αν Σταυρό κουβαλάς, πες στην
Παναγιά

είναι Μάνα γλυκιά και
παρηγοριά!

Πώς μεσιτεύει γλυκά, χωρίς
καθόλου ανάπαυση!

Πάντα κοντά η Παναγιά
τόσο μεγάλη αγκαλιά
Μητέρα
που μπόρεσε, χώρεσε

τον Πλάστη όλης της Γης
στην αγκαλιά της κρατάει
και έτσι γυρνάει
κι εδώ στο Αξιον Εστί
για τα παιδιά που αγαπάει
και τα φυλάει!
Ιδού η Μήτηρ μας!

Ύμνος της ομάδας «Ιορδάνης Ποταμός»

Μ' ένα σβησμένο βημα ψάχνω για να Σε βρω.
Στο "ορμητικό ποταμι συνάντηση ζητώ,
Εσένα ζητώ.
Η φωνη που ακούγεται είναι βροντη, ο Ιωαννης
είναι ο αυγερινός τ' αστέρι πριν το φως
ξημερώνει, έρχου Κύριε...

Τον καρτερούσε, και Τον συναντά
ήρθε η ώρα
και ο Ιορδάνης πίσω Τον γύρνα
Μεγάλη η ώρα (2x)
Το δάκρυ μου, ο ποταμός της ψυχής μου.
Να "έστρεφε στα οπίσω" Σου και η ζωή μου

Μέσα στο πλήθος μένω τα λάθη μου κρατώ
στον ποταμό Αγάπης θέλω να ξεπλυθώ,
να ξεπλυθώ, να ξεπλυθώ
Ο ουρανός ανοίγει κόβεται στα δυο, Θεοφάνεια
κοιτώ...παντού, τα μάτια τ'άδεια καίγονται.
Σ' ανταμώνουν, Έρθες Κύριε.

Τον καρτερούσε, και Τον συναντά
ήρθε η ώρα
και ο Ιορδάνης πίσω Τον γύρνα
Μεγάλη η ώρα (2x)
Το δάκρυ μου ο ποταμός της ψυχής μου.
Να "έστρεφε στα οπίσω" Σου και η ζωή μου

Ύμνος της ομάδας «Προς Εμμαούς»

Η πορεία, μεσ' την αγωνία
Στη ζωή μου, η αμφιβολία
βουλιάζει τη ψυχή μου
Σ' αντικρίζω, δε Σε αναγνωρίζω
Πατώ στο βήμα, μα σκοτεινιάζει τα μάτια
η σταυρωμένη ελπίδα

Κύριε μείνε μαζί
Γολγοθάς μοιάζει ο δρόμος
μόνο αν είσαι εκεί
ξεμακραίνει ο φόβος, ξεμακραίνει ο φόβος

Απ' της πλευράς την πληγή
η ζωή μ' αντικρίζει
τ' αίμα Του πίνει η γη
και ο Δείπνος αρχίζει, έτσι ο Δείπνος αρχίζει

Ο ήλιος σβήνει
ιλαρό φως αφήνει
Οι σύντροφοί Του
μόνοι είναι στο δρόμο, μόνοι και στον κόσμο
Δρόμο ανοίγει, τη σιωπή τη λύνει
Λόγια αγάπης
έτσι ο Θάνατος χάνει, η Ζωή νικάει

Κύριε μείνε μαζί...
Απ' της πλευράς την πληγή...

Ύμνος της ομάδας «Γεθσημανή»

Σέρνω το βήμα μου αργό
σιωπηλό
στον κήπο που 'γίνε αρχή
για το Σταυρό
στον κήπο που μαράθηκε
απ' το φιλί
της προδοσίας φιλί

Η θλίψη η ανθρώπινη
ασήκωτη
Ανάσα του ουρανού στη γη
η προσευχή
Στα χείλη του Θεού ακουμπά
αναπνοή
και το Θεό ακουμπά

«Ας μη γενεί να πιω
ποτήρι πικρό»
Μεγάλη η στιγμή, στον Πατέρα
μιλά
και εκεί ταπεινά Γολγοθάς
αρχινά
Στο θέλημα Του γυρνά

Ο Θεός πονά και 'γω, δεν είμαι
εδώ
στα δύσκολα, τα μάτια κλειστά
σαν να 'μαι φιλί και 'γω Σε πονώ

Οι τρεις αγαπημένοι Του
είναι μαζί
Το μυαλό το επιθυμεί
να είναι εκεί
μα η σάρκα ασθενική
είναι χωμάτινη

Τα δικά Σου χνάρια Κύριε
ψάχνω να βρω
στη Γεθσημανή να 'ρθω
να σου σταθώ
στη θυσία τη μεγάλη
να ξαγρυπνώ, ξαγρυπνώ
για την Αγάπη ο Σταυρός

«Ας μη γενεί...

Ο Θεός πονά...

Ύμνος της ομάδας των Στελεχών: «Ιερουσαλήμ»

Αγία σοκάκια, η πίστη βαθιά
Εκεί γεννήθηκε η ελπίδα ξανά
Λάμπει η αγάπη, πόλη της Χάρης
Πόση ευλογία βαστάς;
Μέσα σου έχεις, θρίαμβο νίκης
Κι όμως σε σένα ο θρήνος χτυπά
Κάθε σου πέτρα μνήμη βάστα
Πατώντας εκεί προσκυνάς

Δάκρυ και προσευχή, δεσπόζουν σε
σένα
Εκεί που στον Χριστό φωνάζουν
«Ωσάννα»
Στον Σταυρό πάνω εκεί, δακρύζει για
σένα
Μα η ελπίδα τον πόνο νικά
Είσαι Ιερουσαλήμ, πόλη γενναία
Του Θεού εκλεκτή, το φως σου
σκορπάς
Ανασαίνει η ψυχή, υψώνει τα χέρια
Στους δρόμους σου σαν περπατά

Στα βήματα Σου, βαδίζω κοντά Σου
Στου δρόμου τα ίχνη που χάραξες
Σύ οδός, Σύ Θεός, Σε βλέπω στο
βάθος
Να μη φοβηθώ να μου λες
Στα ρήματα Σου, χτυπά η καρδιά
Σου
«Θαρσείτε και μόνο πιστεύετε»
Αχ να ξέραν πως ο τόπος αυτός

Θα φέρει τον Λόγο, σαν φως

Τότε και τώρα
Μου πες προχώρα
Κι αν στο καράβι σου κύμα ξεσπά
Ασάλευτη μένει
Κι όλους προσμένει
Να έρθουν στην αλήθεια ξανά
Πλήθος κινάει
Και προσκυνάει
Από τα πέρατα της γης αρχινά
Να δουν τη φλόγα
Την αγία ώρα
Που ανθίζει Κυρίου ευωδιά

Δάκρυ και προσευχή, δεσπόζουν σ
εσένα
Εκεί που στον Χριστό φωνάζουν
«Ωσαννά»
Στον Σταυρό πάνω εκεί δακρύζει για
σένα
Μα η ελπίδα τον πόνο νικά
Είσαι Ιερουσαλήμ, πόλη γενναία
Εκεί που θεϊκά η πέτρα κυλά
Κι ο Ιησούς νικητής Ανέστη για σένα
Τον θάνατο αιώνια νικά

Στα βήματα Σου....

Κατασκήνωση φωλιά

Νιώθω γι' άλλη μια φορά
τόση απέραντη χαρά
κι η καρδιά μου ευτυχισμένη
δεν χορταίνει να το λέει.

Κατασκήνωση φωλιά
για του Θεού τη φαμελιά!
Θεέ μου, να 'μαστε μαζί
στον ουρανό όπως και στη Γη.

Πρώτα χρόνια στο Χριστό,
χαρά γεμάτα και παλμό,
το αιώνιο αγγίζω
και τη νιότη μου ασφαλίζω!

Κατασκήνωση φωλιά...

Κι αν τα λόγια δεν το εκφράζουν,
Οι καρδιές μας το φωνάζουν:
«Είναι τέλεια η ζωή
Όταν είμαστε μαζί!»

Κατασκήνωση φωλιά...

Γαλιλαία

Όμορφη μέρα θα χαράξει σε λιγάκι,
Κοίτα που σίμωσε στη λίμνη το φεγγάρι!
Άιντε, παιδιά! Τα δίχτυα μες τη βάρκα.
Κάποιος να ρίξει στη στεριά το παλαμάρι.

Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
Ποιος είν' Εκείνος που προσμένει στη στεριά,
Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
που 'χει τον ήλιο καρφωμένο στα μαλλιά;

Τώρα τη βάρκα τους την ξέχασαν για πάντα.
Κανείς δεν ξέρει πως γινήκαν αποστόλοι.
Γράψαν ατέλειωτη ανθρώπινη ιστορία...
κι ήτανε δώδεκα ψαράδες όλοι κι όλοι!

Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
Ξέρεις ποιος ήτανε Εκείνος στη στεριά,
Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
που 'χε τον ήλιο καρφωμένο στα μαλλιά;

Αν η λαχτάρα σου σ' οδήγησε 'δώ πέρα ,
ψάξε καλύτερα σ' αυτά που έχεις γνωρίσει.
Ίσως, εκεί, προς τη μεριά της Γαλιλαίας,
κάποιος Θεός θέλει πολύ να σου μιλήσει.

Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
Αναστημένος σε προσμένει στη στεριά
Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
κι έχει τον ήλιο καρφωμένο στα μαλλιά.

Γενικός Ύμνος των 30 χρόνων της Κατασκήνωσης

Ήτανε μια στιγμή
τόσα καλοκαίρια, μια ζωή.
Ήμασταν μικρά παιδιά
Ήταν μόλις χθες.

Είμαστε μεγάλοι πια
μα οι στιγμές που ζήσαμε κρατάν
είναι η πατρίδα μας
πατρίδα της ψυχής.

Χρόνια της καρδιάς
Τα σημάδια του Θεού βαστάς.
Χρόνια της καρδιάς
Θα 'σαι νέος όσο θ' αγαπάς
όσο θα τα ζεις
ξανά απ' την αρχή!

Πες απόψε μιαν ευχή
μιαν υπόσχεση, μια προσευχή
να γυρνάμε πάντα εδώ
πάντα στο Χριστό.

Στο Χριστό απ' την αρχή
να μας δένει πάντα η στιγμή
που τη μοιραστήκαμε
τριάντα της καρδιάς.

Γενικός Ύμνος των 40 χρόνων της Κατασκήνωσης

Είναι χρόνια που κρατάν τα καλοκαίρια,
και στιγμές μετράμε αγκαλιά με τα αστέρια.
Χαρές που λαχανιάσαμε, τραγούδια απ' τα παλιά,
μικροί που μεγαλώσανε μα μείναν παιδιά!

Είναι τόσες οι αναμνήσεις μια ζωή!
Σαν κομμάτια παζλ χρωματίζουν τη ζωή,
όλα όσα τολμήσαμε, απλά κι αγαπημένα.
Όσα κάνει ο Χριστός για σένα και για μένα.

Άξιον εστί να μπορώ να συνεχίζω.
Όλα Χριστός μες στο Φως να Τον γνωρίζω!
Σαράντα εδώ: Καταφύγιο ευλογημένο!
Χρόνια πολλά καλοκαίρια περιμένω!

Μια ανάσα Αη Λαυρέντη και πλατάνι.
Όνειρα και προσευχές μυρίζει το λιβάνι.
Αυτά που ψιθυρίσαμε στου ουρανού τ'αυτί.
Εκεί που ο Θεός γλυκά ακουμπούσε στη γη.

Μία γεύση Μακρυνίτσα να κρατώ
Ό,τι αγαπήσαμε θα ζει για πάντα εδώ!
Εδώ που φίλοι γίναμε, που γίναμε όλοι ένα!
Σαράντα Κατασκήνωση, Σαράντα ευλογημένα!!!

Άξιον εστί....

Γενικός Ύμνος των 50 χρόνων

Ιεράς Μητροπόλεως Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως

Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!
Ανθρώπους βγάζει και ζωή χαρίζει.
Χωριά και πόλεις μ' εκκλησιές
Σπίτια με όνειρα κι αυλές
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την
Δύση
Στον λίθο που δεν έκαμε του
χτίστη
Βρήκε ο Θεός τα υλικά,
για να νικήσει η ομορφιά
Στης Σαλονίκης κάπου εδώ την
Δύση!

*Πενήντα χρόνια σκάβει δρόμους
στις καρδιές
Βρίσκει τους τρόπους και αλλάζει
τις ζωές
Στην Πόλη αυτή τη θαυμαστή
Στην εσπερία Αγία Γη
Βρίσκει τους τρόπους και αλλάζει
τις ζωές!*

Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Κι απ' τους καρπούς το δέντρο το
γνωρίζει
Οι γειτονιές 'γιναν φωλιές
Χωρούν ελπίδες και χαρές
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την Δύση
Στο Κορδελιό, Χορτιάτη,
Ξηροκρήνη
Σταυρούπολη, Επτάλοφος
Και Μενεμένη κι Εύοσμος
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Πενήντα χρόνια...

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την
Δύση!
Στα Διαβατά, στην Σίνδο, στην
Πολίχνη!
Συκιές και, Πεύκα κι Εξοχή,
Νεάπολη και Διαλογή
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!
Εκεί που σμίγει η Ανατολή την
Δύση!

